

การศึกษาความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุข ของบุคลากรในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพส่วนตำบลจังหวัดมหาสารคาม

A Study of Basic English Used in Public Health

by Personnel of Health in Promoting Hospitals MahaSarakham Province

อนูวัต ชัยเกียรติธรรม

Anuwat Chaikiattidham

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Corresponding author, E-mail : anuwatc@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อทราบระดับความสามารถและความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน และ 2) เพื่อศึกษาระดับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุขของบุคลากรรพ.สต. อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มเป้าหมาย คือ บุคลากรในรพ.สต. อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน ส่วนที่ 3 ความต้องการฝึกอบรมภาษาอังกฤษและ 4) แบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาระดับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละผลวิจัยพบว่า 1) ระดับความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของบุคลากรรพ.สต. สามารถฟังและพูดได้เพียงเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ 73.77 และมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานคิดเป็นร้อยละ 88.52) ระดับคะแนนแบบทดสอบภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุขของบุคลากรรพ.สต. พบว่า มีผู้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 52.46 และไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 47.54

คำสำคัญ : ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ; ภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุข

ABSTRACT

This research aimed to 1) determine the level of abilities and needs for using English in the works of personnel of Health Promoting and 2) study the level of basic English used in Public health by personnel of Health Promoting Hospitals in Muang District, MahaSarakham Province. The target group consisted of personnel in Health Promoting Hospitals of Muang District, MahaSarakham Province. The instrument used in this research consists of 4 parts: Part I is for basic information on the respondent's status, Part II is for determining abilities and needs for using English in the works of personnel, Part III is needs assessment for English training, and Part IV is a test for assessing the personnel's basic level of English. The statistics used in analyzing data was percentage. Results of the study revealed the following; 1) regarding the level of abilities and needs for using English in the works of personnel, it was found that personnel of health promoting hospitals could use English at a minimal level, which accounted for 73.77 percent; and the need for using English in their works was 88.52 per cent. 2) Regarding the results of testing personnel's English used in public health, it was found that 52.46 per cent of the personnel passed the test while 47.54 per cent of them did not.

Keywords : Basic English ; English Used in Public Health

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ถูกนำมาใช้ในทุกแวดวงวิชาการในสาขาต่างๆ ซึ่งแต่ละสาขาวิชาต่างมีลักษณะเฉพาะของตนเอง เช่นเดียวกับงานสาธารณสุขของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพส่วนตำบล (รพ.สต.) ซึ่งมีภาษาอังกฤษที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างทางการแพทย์ การพยาบาล ทันตกรรม เภสัชกรรม และสาธารณสุข ซึ่งหน่วยงานนี้มีการให้บริการสาธารณสุขที่หลากหลาย อาทิ การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น ดังนั้น บุคลากรที่สังกัดใน รพ.สต. จึงจำเป็นต้องใช้ความรู้ภาษาอังกฤษในการทำงานอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่แพทย์ พยาบาล เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข ใช้สนทนาพูดคุยในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ การให้บริการผู้ป่วย การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ป่วยชาวต่างชาติที่มารับบริการ การอ่านเครื่องใช้ หรืออุปกรณ์ทางการแพทย์ การเขียน การจดบันทึกชื่อยาที่ล้วนแต่เป็นภาษาอังกฤษเกือบทั้งสิ้น ซึ่งตรงกับ รัตน เสนานอก [9] ให้ข้อมูลว่า สิ่งที่ต้องทราบคือ ชื่อยา เช่น Metformin (ยารักษาโรคเบาหวาน) Ampodipine (ยารักษาความดันโลหิตสูง) Xarator (ยาลดไขมัน) เป็นต้น ส่วนอุปกรณ์หรือเครื่องมือทางการแพทย์ เช่น Set dressing (ชุดทำแผล) Gauze (ผ้าพันแผล) Thermometer (ปรอทวัดไข้) เป็นต้น ชื่อโรค และอาการเจ็บป่วย เช่น Malaria (มาลาเรีย) Fracture (กระดูกหัก) Ulcer (แผลพุพอง หรือแผลเปื่อย) เป็นต้น ส่วน พืชพันธุ์ อรประสงค์ (2556, สัมภาษณ์) สรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษที่ใช้แบ่งออก 3 กลุ่ม 1) กลุ่มยาที่ควรทราบ เช่น Antiseptic (ยาฆ่าเชื้อ) Birth control pill (ยาคุมกำเนิด) Fever reduce (ยาลดไข้) เป็นต้น 2) กลุ่มศัพท์ด้านอุปกรณ์หรือเครื่องมือทางการแพทย์ เช่น Respirator Bag (ถุงออกซิเจน) Wheel chair (รถเข็นแบบนั่ง) Stethoscope (หูฟัง) เป็นต้น 3) กลุ่มชื่อโรคติดต่อ และอาการเจ็บป่วยที่พบบ่อย เช่น Tetanus (บาดทะยัก) Rubella (โรคหัดเยอรมัน) Diphtheria (โรคคอตีบ) Backache (ปวดหลัง) Headache (ปวดศีรษะ) เป็นต้น

มากไปกว่านั้น จากการศึกษาแบบบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพใน รพ.สต. ท่าพระ จังหวัดขอนแก่น ของ นิตยา ชารี [3] พบว่า มีการจดบันทึกงานที่ปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ตัวย่อภาษาอังกฤษเพื่อบอกรูป

พรรณสัณฐาน คือ BW (Body weight) น้ำหนักตัว Ht (Height) ส่วนสูง การเต้นของหัวใจ คือ BP (Blood Pressure) ความดันโลหิต P (Pulse) สัญญาณชีพ การวัดอุณหภูมิ T (Thermometer) อุณหภูมิของผู้ป่วยที่เข้ามารับการรักษา ส่วนการวินิจฉัย Dx (Diagnosis) การวินิจฉัย และการจ่ายยารักษาโรค Rx (Prescription) การจ่ายยา ซึ่งจะมีการระบุประเภทของยาตามอาการของโรค โดยจะมีการเขียนตัวย่อเพื่อบอกรูปวิธีการรับประทานหรือใช้ยา เช่น o.d. (Omni die = once a day) วันละครั้ง b.i.d. (Bis in die = twice a day) วันละ 2 ครั้ง t.i.d. (Ter in die = three times a day) วันละ 3 ครั้ง q.i.d. (Quaque in die = four times a day) วันละ 4 ครั้ง p.r.n. (pro re nata) บ่อยครั้งเท่าที่จำเป็น เป็นต้น

นอกเหนือจากความรู้ต่างๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้น รุ่งทิว ศรีเดช [10] ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ควรโอกาสให้บุคลากรใน รพ.สต. พัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับติดต่อสื่อสาร ใช้ในการทำงาน และใช้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมมาประกอบวิชาชีพในระดับที่สูงขึ้นต่อไป รวมถึงต้องการเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ปุณณวิทย์ ทองแดง [4] สรุปได้ว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ให้บริการผู้ป่วยฉุกเฉินชาวต่างชาติไม่มีโอกาสเข้าร่วมประชุมนานาชาติ อบรมภาษาอังกฤษ หรือการศึกษาต่อในต่างประเทศ ซึ่งหน่วยงานควรจัดโอกาสให้ โดยส่วนใหญ่บุคลากรศึกษาภาษาอังกฤษโดยการอ่านบทความจากวารสารทางการแพทย์ เพื่อเป็นการพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง และบุคลากรบางส่วนได้แสดงความคิดเห็นว่าเพิ่มเติมว่า ในหลายปีที่ผ่านมาไม่มีแผนกใดได้รับการอบรมภาษาอังกฤษ หรือภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเลย ดังนั้น เมื่อมีผู้ป่วยต่างชาติเข้ามารับการรักษา บุคลากรในหน่วยงานจำเป็นต้องอาศัยญาติของผู้ป่วยชาวต่างชาติเป็นคนกลางในการแปลและสื่อสาร

จากที่กล่าวมาข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ความรู้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะขับเคลื่อนการประกอบวิชาชีพงานสาธารณสุข ซึ่งในระดับเบื้องต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาระดับความรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุขในระดับเบื้องต้นที่ควรทราบ อาทิ โครงสร้าง ศัพท์ ส่วนวน และการสื่อสาร เป็นต้น แต่จะอย่างไรเพื่อให้ทราบว่า บุคลากรใน รพ.สต. อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามมีความรู้ในงานของตนมาก

น้อยเพียง ผู้วิจัยได้นำวิธี “การวัดความสามารถด้านภาษา” (Language assessment) เพื่อเป็นการวัดและประเมินผลว่าบุคลากรใน รพ.สต. เป็นผู้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับใด ซึ่งตรงกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ [11] กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบที่สร้างเพื่อวัดความสามารถด้านภาษา หรือความถนัดทางภาษาเพื่อพยายามวิเคราะห์ว่าผู้เก่งทางภาษานั้นจะเก่งในรูปแบบใดบ้าง ปรากฏว่า จากการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานระดับสากลแล้ว จะสอบวัดค่าตรงกันข้ามค่าที่มีความหมายใกล้เคียง ค่าศัพท์สัมพันธ์ ข้อความต่างประเภทความเข้าใจภาษา และความเข้าใจภาพเป็นส่วนใหญ่

อนึ่งงานวิจัยนี้เป็นการกระตุ้นให้บุคลากรเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษที่ต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ และสร้างเสริมระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษให้มีการพัฒนามากยิ่งขึ้น รวมทั้งใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ และเตรียมตัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและเวทีโลกต่อไป อนึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นแนวทางในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรใน รพ.สต. ในจังหวัดมหาสารคามให้มีคุณภาพที่ดีมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อทราบระดับความสามารถและความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพส่วนตำบล (รพ.สต.) อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาระดับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุขของบุคลากรในรพ.สต. อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา คือ ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุขของบุคลากรรพ.สต. อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ [11] 7 ด้าน คือคำตรงกันข้ามคำที่มีความหมายใกล้เคียงศัพท์สัมพันธ์แบบผิดความความเข้าใจภาษาความเข้าใจภาพและการสังเคราะห์ข้อความ

2. ด้านพื้นที่กลุ่มเป้าหมายที่ใช้คือ บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ใน รพ.สต. อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
3. ด้านเวลา คือ ช่วงเวลาที่ดำเนินการ ระหว่างเดือนมีนาคม ถึงเดือนมกราคม 2558

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ใน รพ.สต. อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ รพ.สต.บ้านเชียงเหียน บ้านเขว บ้านท่าตูมบ้านหนองแวง บ้านโคกก่อ บ้านดอนหวาน บ้านแก้ง บ้านหนองจิก บ้านอุบราช บ้านโนนแต บ้านลาด บ้านท่างาม บ้านหัวนาคำ บ้านห้วยแอ่ง บ้านหนองโน บ้านโคกบัวค้อ และบ้านโพนแพ็ก โดยใช้วิธีการเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นชุดคำถาม โดยมีการสร้าง และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบ่งชุดคำถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง สถานที่ปฏิบัติงานที่

ส่วนที่ 2 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติหน้าที่ ความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานด้านต่างๆ และปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 3 หัวข้อที่ต้องการฝึกอบรมภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 4 แบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาระดับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษมุ่งเน้นวัดความสามารถที่ใช้ในงานสาธารณสุขของบุคลากรรพ.สต. ได้แก่แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จับคู่ ถูก-ผิด และเติมคำลงในช่องว่างโดยใช้คำที่กำหนดให้เพื่อวัดความสามารถด้านภาษา 7 ด้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงสาธารณสุขจังหวัดมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย 2 คน เพื่อประสานการเก็บข้อมูล โดยทำความเข้าใจวิธีการและกระบวนการแจกแบบชุดคำถาม
3. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกชุดคำถาม
4. ผู้วิจัยนำชุดคำถามทั้งหมด ที่รวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ในการตอบชุดคำถาม แล้วนำไปประมวลผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความเรียบร้อย สมบูรณ์ และถูกต้อง ซึ่งได้คืนกลับมาทั้งสิ้น 61 ชุดจากจำนวน 70 ชุด ซึ่งถือว่าเกิน 80 เปอร์เซนต์
2. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 โดยใช้สถิติ ร้อยละ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ระดับความสามารถและความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพส่วนตำบล (รพ.สต.) อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้
- ส่วนที่ 1 วิเคราะห์จำนวน ร้อยละ และความถี่ ของข้อมูล เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบชุดคำถาม

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของเพศ อายุ ตำแหน่ง ของผู้ตอบชุดคำถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	14	22.95
1.2 หญิง	47	77.05
รวม	61	100
2. อายุ		
2.1 20-30 ปี	14	22.95
2.2 31-40 ปี	25	40.98
2.3 41-50 ปี	17	27.87
2.4 51-60 ปี	5	8.20
รวม	61	100
3. ตำแหน่ง		
3.1 ผู้อำนวยการ รพ.สต.	12	19.67
3.2 แพทย์	--	--
3.3 เภสัชกร	--	--
3.4 พยาบาลวิชาชีพ	17	27.87
3.5 เจ้าพนักงานธุรการ	6	9.84
3.6 นักวิชาการสาธารณสุข	9	14.75
3.7 เจ้าพนักงานสาธารณสุข	9	14.75
3.8 เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข	5	8.20
3.9 นักวิชาการแพทย์แผนไทย	--	--
3.10 อื่นๆได้แก่ ลูกจ้าง (1) และ ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย (2)	3	4.92
รวม	61	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ
ชุดคำถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 77.05 และเพศ
ชายคิดเป็นร้อยละ 22.95 โดยมีอายุส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 31-
40 ปีคิดเป็นร้อยละ 40.98 รองลงมาคืออายุระหว่าง 41-50 ปี คิด

เป็นร้อยละ 27.87 น้อยที่สุดคือ อายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็น
ร้อยละ 8.20 และผู้ตอบชุดคำถามมีตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพมาก
ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.87 รองลงมาคือ ตำแหน่งผู้อำนวยการ
คิดเป็นร้อยละ 19.67 น้อยที่สุดคือตำแหน่งลูกจ้าง และผู้ช่วย
แพทย์แผนไทย คิดเป็นร้อยละ 4.92

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละเกี่ยวกับสถานที่ปฏิบัติงานของผู้ตอบชุดคำถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ท่านปฏิบัติงานที่ ณ รพ.สต.		
4.1 บ้านเชียงเหียน	5	8.20
4.2 บ้านเขวา	1	1.64
4.3 บ้านท่าตูม	2	3.28
4.4 บ้านหนองแวง	5	8.20
4.5 บ้านโคกก่อ	5	8.20
4.6 บ้านดอนหว่าน	--	--
4.7 บ้านแก้ง	--	--
4.8 บ้านหนองจิก	7	11.48
4.9 บ้านอุปราษ	4	6.58
4.10 บ้านโนนแต้	6	9.84
4.11 บ้านลาด	--	--
4.12 บ้านท่างาม	3	4.92
4.13 บ้านห้วยน้ำค่า	5	8.20
4.14 บ้านห้วยแอ่ง	5	8.20
4.15 บ้านหนองโน	4	6.58
4.16 บ้านโคกบัวค้อ	5	8.20
4.17 บ้านโพนแพ็ก	4	6.58
รวม	61	100

จากตารางที่ 2 พบว่า สถานที่ปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตอบชุดคำถามส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ รพ.สต. บ้านหนองจิก คิดเป็นร้อยละ 11.48 รองลงมาเป็น รพ.สต. บ้านโนนแต้ คิดเป็นร้อยละ 9.84 และน้อยที่สุดคือ รพ.สต. บ้านท่างาม บ้านท่าตูม และบ้าน

เขวา คิดเป็นร้อยละ 4.92, 3.28 และ 1.64 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์จำนวน ร้อยละ และความถี่ของข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของท่านอยู่ในระดับใด		
5.1 สามารถฟังและพูดได้เพียงเล็กน้อย	45	73.77
5.2 สามารถฟังได้ดีและพูดได้เพียงเล็กน้อย	2	3.28
5.3 สามารถฟังและพูดพอเข้าใจได้	12	19.67
5.4 สามารถฟังและพูดได้เป็นอย่างดี	2	3.28
รวม	61	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยสามารถฟังและพูดได้เพียงเล็กน้อยอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.77 รองลงมา คือ

สามารถฟังและพูดพอเข้าใจได้ คิดเป็นร้อยละ 19.67 และสามารถฟังได้ดีและพูดได้เพียงเล็กน้อย และสามารถฟังและพูดได้เป็นอย่างดี อยู่ในจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.28

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. ท่านมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่		
6.1 จำเป็น	54	88.52
6.2 ไม่จำเป็น	7	11.48
รวม	61	100

จากตารางที่ 4 พบว่า ความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ

ในการปฏิบัติหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 88.52 และไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 11.48

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละของการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7. ในการปฏิบัติหน้าที่ ท่านมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบ่อยเพียงใด		
7.1 ทุกวัน	21	34.42
7.2 4-5 ครั้งต่อสัปดาห์	1	1.64
7.3 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	19	31.15
7.4 1 ครั้งต่อสัปดาห์	20	32.79
รวม	61	100

จากตารางที่ 5 พบว่า การใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติหน้าที่ทุกวัน อยู่ในจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.42 รองลงมา คือ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 32.79 ส่วน 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 31.15 และน้อยที่สุด คือ 4-5 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 1.64

ตารางที่ 6 จำนวนความถี่ของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน

ข้อมูลทั่วไป	ค่าความถี่ (ครั้ง)
8. ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
8.1 การสนทนาติดต่อกับผู้มาใช้บริการ	30
8.2 การใช้ศัพท์เฉพาะทางเป็นภาษาอังกฤษ	46
8.3 การเขียนรายงานการรักษาและการวินิจฉัยโรค	41
8.4 การเขียนใบสั่งยาหรือเวชภัณฑ์	36
8.5 การเขียนเพื่อส่งการรักษา หรือส่งต่อผู้ป่วย	35
8.6 การแนะนำการปฏิบัติตัวของผู้ป่วย	30
8.7 การอ่านคำอธิบายการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือทางการแพทย์	25
8.8 การอ่านหรือฟังข้อมูลทางสาธารณสุข จากสื่อต่างๆ หรืออินเทอร์เน็ต	44
8.9 การเขียนรายงาน หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานสาธารณสุข	39
8.10 การแปลข้อมูลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย หรือ จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	17
8.11 อื่นๆ คือ อ่านผลการรักษาและการรักษาโรค	1

จากตารางที่ 6 พบว่า ความถี่การใช้ภาษา อังกฤษเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้ศัพท์เฉพาะทางเป็นภาษาอังกฤษ มีจำนวนมากที่สุด (46 ครั้ง) รองลงมา คือ การอ่านหรือฟังข้อมูลทางสาธารณสุขจากสื่อต่างๆหรืออินเทอร์เน็ต (44 ครั้ง) การเขียน

รายงานการรักษาและการวินิจฉัยโรค (41 ครั้ง) การเขียนรายงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานสาธารณสุข (39 ครั้ง) การเขียนใบสั่งยาหรือเวชภัณฑ์ (36 ครั้ง) การเขียนเพื่อส่งการรักษา หรือส่งต่อผู้ป่วย (35 ครั้ง) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนความถี่ของปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษ

ข้อมูลทั่วไป	ค่าความถี่ (ครั้ง)
9. ท่านคิดว่าข้อใดคือปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
9.1 การใช้โครงสร้าง ศัพท์ และสำนวนเกี่ยวกับในงานสาธารณสุข	42
9.2 การฟัง	48
9.3 การพูด	52
9.4 การอ่าน	32
9.5 การเขียน	34
9.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)	--

จากตารางที่ 7 พบว่า ความถี่ของปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูด มีจำนวนมากที่สุด (52 ครั้ง) รองลงมา คือ การฟัง (48 ครั้ง) การใช้โครงสร้าง ศัพท์ และสำนวนเกี่ยวกับในงานสาธารณสุข (48 ครั้ง) การเขียน (34 ครั้ง) และการอ่าน

(32 ครั้ง) ตามลำดับ
ส่วนที่ 3 วิเคราะห์จำนวน และร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อที่ต้องการฝึกอบรมภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 8 จำนวน และร้อยละของหัวข้อที่ต้องการฝึกอบรมภาษาอังกฤษ

หัวข้อที่ต้องการฝึกอบรมภาษาอังกฤษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10. หากมีการจัดฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับงานสาธารณสุข ท่านต้องการอบรมในหัวข้อใด		
10.1 ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ปฏิบัติงานสาธารณสุข	41	67.21
10.2 ภาษาอังกฤษเพื่อการเขียนรายงาน และงานวิจัยด้านสาธารณสุข	1	1.64
10.3 ภาษาอังกฤษพื้นฐานทั่วไป	18	29.51
10.4 อื่นๆ คือ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป	1	1.64
รวม	61	100

จากตารางที่ 8 พบว่า หัวข้อที่ต้องการฝึกอบรมภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ปฏิบัติงานสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 67.21 รองลงมา คือ หัวข้อภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 29.51 และน้อยที่สุด คือ หัวข้อ ภาษาอังกฤษเพื่อการเขียนรายงาน และงานวิจัยด้านสาธารณสุข และ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 1.64

ส่วนที่ 4 ระดับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ใช้ในงาน
สาธารณสุขของบุคลากร รพ.สต. อำเภอเมืองมหาสารคาม

จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 เกณฑ์ จำนวน และร้อยละของผู้ทำแบบทดสอบภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุขของบุคลากร รพ.สต.

เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผ่าน	32	52.46
ไม่ผ่าน	29	47.54
รวม	61	100

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบทดสอบภาษาอังกฤษที่ใช้
ในงานสาธารณสุขของบุคลากรรพ.สต.ผ่านเกณฑ์ จำนวน 32

คน คิดเป็นร้อยละ 52.46 และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 29 คน คิด
เป็นร้อยละ 47.54

ตารางที่ 10 ช่วงคะแนนสอบ เกณฑ์ จำนวน และร้อยละของคะแนนแบบทดสอบภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุขของบุคลากรรพ.สต.

ช่วงคะแนนสอบ (เต็ม 45 คะแนน)	เกณฑ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
40 - 45	ดีมาก	--	--
35 - 39	ดี	10	16.42
30 - 34	ปานกลาง	14	22.98
25 - 29	ผ่าน	8	13.10
ต่ำกว่า 25	ปรับปรุง	29	47.50
	รวม	61	100

จากตารางที่ 10 พบว่าผู้ตอบชุดคำถามสามารถทำคะแนน
แบบทดสอบภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุขของบุคลากร
รพ.สต.อยู่ในช่วงระดับ 35-39 คะแนน เกณฑ์ดี จำนวน 10 คน
คิดเป็นร้อยละ 16.42 รองลงมาอยู่ในช่วงระดับ 30-34คะแนน
เกณฑ์ปานกลาง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.98 ส่วนใน
ช่วงระดับ 25-29 คะแนน เกณฑ์ผ่าน จำนวน 8 คนคิดเป็นร้อย
ละ 13.10 ช่วงที่ต่ำกว่า 25 คะแนน เกณฑ์ปรับปรุง จำนวน 29
คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 และไม่มีผู้ใดสามารถทำคะแนนที่อยู่
ในระดับดีมาก

อภิปรายผลและสรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. เมื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้ทักษะภาษา
อังกฤษด้านการฟังและการพูดพบว่า บุคลากรมีทักษะได้เพียง
เล็กน้อย ทั้งๆ ที่ในทางตรงกันข้ามกับบุคลากรส่วนใหญ่ต่างเห็น
ว่า มีความจำเป็นใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติหน้าที่ทุกวัน ทั้งนี้
อาจเป็นเพราะ ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นศัพท์
เฉพาะด้านหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ใช้คำทับศัพท์ ซึ่งพูดด้วย
ความเคยชินใช้คำน้นบ่อย ๆ หรืออาจใช้คำน้น เพราะไม่มีคำใน
ภาษาไทยมาแทนที่ เช่น Admit, Draw, Syringe, Transfer

เป็นต้น ดังนั้นจึงเกิดปัญหาด้านฟังและพูดที่เป็นประโยชน์ หรือ การสนทนา เพราะไม่สามารถเรียบเรียง และถ่ายทอดออกเป็น ประโยคภาษาอังกฤษที่ถูกต้องเท่าที่ควร สอดคล้องกับงานวิจัย ของ อังคิรา เหลืองนา [15] สรุปได้ว่า แพทย์แผนไทยโดยที่ กลุ่มประชากรมีความต้องการในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษด้าน การฟังและการพูดมากที่สุด และทักษะฟังและการพูดเป็นทักษะ ที่ประสบปัญหาในการประกอบอาชีพมากที่สุดซึ่งถ้าต้องใช้ชาว ต่างชาติที่มีความสามารถพูดภาษาไทย เพื่อเป็นคนกลางในการ สื่อสารหรือทำหน้าที่เป็นล่าม อาจทำให้ประสบปัญหา เช่นเดียวกับ ผลการวิจัยของ Flores G. et al [16] พบว่า การละเลยใน การแปลความให้ครบถ้วน คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาเป็นเรื่อง การแปลผิดความ ร้อยละ 16 การใช้คำแทนที่ ร้อยละ 13 การใช้คำที่คิดขึ้นเอง ร้อยละ 10 และการเพิ่มคำอื่นๆ ร้อยละ 8 และ ในงานวิจัยของ Rodriquez F. et al [17] พบว่า ผู้ป่วยไม่มีความ สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษโดยมีล่ามช่วยแปลภาษา (Limited english proficient-LEP) ขาดความเข้าใจในการรักษา ประกอบ กับล่ามที่แปลภาษายังขาดความเข้าใจในเรื่องของการใช้ยาชนิด นี้ จึงให้การรักษามาตรฐานต่ำกว่ามาตรฐานของผู้ป่วยฟังมี

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์บุคลากรบางส่วน พบว่า ลักษณะพื้นที่ของ รพ.สต. ส่วนใหญ่มักจะรองรับความต้องการ ชุมชนมากกว่าชาวต่างชาติ และไม่มีชาวต่างชาติมาใช้บริการเท่า ที่ควร เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่จึงขาดการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ รวมทั้งไม่มีโครงการให้การอบรมหรือส่งเสริมให้เพิ่มพูนความ รู้ภาษาอังกฤษที่จะต้องมาใช้ในการ อาท ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ ปฏิบัติงานสาธารณสุข การเขียนรายงาน และงานวิจัย ด้านสาธารณสุข ซึ่งในประเด็นหลังนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการ สนับสนุนการฝึกอบรมอยู่เสมอ เพราะ ภาษามีการเปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลา ต้องหมั่นใช้และฝึกฝน เพราะภาษาเป็นเรื่อง ของทักษะซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ปุณวิรัช ทองแดง [4] พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญ ต่องาน การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับปานกลาง และใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานในระดับน้อย บุคลากรใช้ทักษะ การอ่านมากที่สุดในชีวิตประจำวัน และในการทำงาน นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า บุคลากรสาธารณสุข ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการ อบรมเพื่อการพัฒนาภาษาอังกฤษใน การทำงานในรอบปีที่ผ่านมา และหน่วยงานไม่มีแนวทางการสื่อสารกับชาวต่างชาติ

2. จากระดับคะแนนของผู้ทำแบบทดสอบภาษาอังกฤษ ที่ใช้ในงานสาธารณสุขของบุคลากรรพ.สต.อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวนใกล้เคียงกัน ซึ่งมีหลายประเด็นต่างๆ ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง เรื่องลักษณะแบบทดสอบแบบปรนัยที่ใช้ใน งานวิจัยมี 4 ลักษณะ คือ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบบเติมคำ ที่กำหนดให้ แบบถูก-ผิด และ แบบจับคู่ จึงทำให้ผู้ตอบมีโอกาส ในการทำคะแนนได้มากน้อยในจำนวนเท่าๆ กัน ซึ่งแบบทดสอบ ชนิดเติมคำที่กำหนดให้ ถูก-ผิด และจับคู่ มีโอกาสถูกมากกว่า แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เพราะข้อสอบลักษณะดังกล่าว สามารถสร้างคำถามได้ในระดับจะถามความรู้ ความจำ ดังนั้น โอกาสตอบถูกจึงมีสูง และอาจเกิดจากการเดาคำตอบได้ซึ่ง สอดคล้องกับ พิชิต ฤทธิ์จรรณ [5] ขวลิท ชูกำแพง [2] สมนึก ภัททิยนิ [12] สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ [13] และชนาธิป พรกุล [1] ได้แสดงทัศนะข้อจำกัดของข้อสอบทั้ง 4 ลักษณะ สรุปได้ว่า ข้อสอบแบบถูกผิดมีโอกาสดาถูกได้ง่าย เพราะ มีลักษณะการ เลือกแบบหนึ่งในสอง ข้อสอบแบบจับคู่ ใช้วัดความสามารถขั้น สูงได้น้อย กล่าวคือ วัดพฤติกรรมระดับการสังเคราะห์และ ประเมินค่าไม่ได้ ส่วนใหญ่เป็นการวัดความจำ ผู้ตอบมีโอกาสเดา คำตอบได้มากขึ้น ส่วนแบบเติมคำเป็นข้อสอบที่ผู้ตอบอาจใช้การ ท่องจำในการตอบได้ ในทางตรงกันข้ามข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัว เลือก สามารถวัดความสามารถของผู้ตอบได้หลาย ๆ ด้าน เพราะ ผู้ตอบไม่สามารถเดาคำตอบได้ถ้าไม่มีความรู้ในระดับวิเคราะห์ หรือสังเคราะห์ ซึ่งสอดคล้องกับ เยาวดี วิบูลย์ศรี [8] สุรางค์ โค้วตระกูล [14] และสมนึก ภัททิยนิ [12] ที่กล่าวถึงระดับของ การวัดความรู้ของข้อสอบแบบปรนัยแบบเลือกตอบ สรุปได้ว่า สามารถวัดความรู้ได้หลายระดับที่นอกเหนือจากความรู้ ความจำ เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ รวมทั้งทำให้ผู้ตอบเดาคำตอบ ที่ถูกต้องได้น้อยเพราะมีตัวลวง

ประเด็นที่สองเรื่องความรู้ แบบทดสอบชุดนี้ ได้กำหนด ข้อสอบแต่ละข้อให้ครอบคลุมกับความรู้ ความสามารถ และ การประยุกต์ใช้ เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมที่มีอยู่ นำสิ่งที่ มีอยู่มาประยุกต์ใช้กับงานที่ทำ และนำความรู้มาแก้ไขสถานการณ์ ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ พิสิฐ เมฆาภร [7] ได้แบ่งความรู้ออกเป็น 3 ระดับ 1) การฟื้นคืนความรู้ (Recalled knowledge) มุ่งเน้นความสามารถในการจำเรื่องราว เหตุการณ์หรือ ประสบการณ์ต่าง ๆ และสามารถนึกถึงเรื่องราวเหล่านั้นได้อย่าง

ถูกต้อง โดยการเขียนหรืออธิบายด้วยคำพูด 2) การประยุกต์ความรู้ (Applied knowledge) เป็นการนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วไปแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ๆ ที่มีลักษณะเดียวกันกับสิ่งที่รู้มาแล้วได้อย่างถูกต้อง โดยการพูด เขียน สรุป ขยายความ อธิบาย เป็นต้นและ 3) การส่งถ่ายความรู้ (Transferred knowledge) นำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วนำไปแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ๆ ที่มีลักษณะแตกต่างจากประสบการณ์ที่ผู้เรียนสัมผัสมาได้อย่างถูกต้อง โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือการสรุปผล เป็นต้น จึงอาจส่งผลให้บุคลากรไม่สามารถทำแบบทดสอบได้คะแนนดีเท่าที่ควร

ประเด็นสุดท้าย เรื่องของเวลาในการทำข้อสอบไม่สามารถกำหนดตามที่ผู้วิจัยต้องการ คือ 45 นาที ทั้งนี้เพราะบุคลากรใน รพ.สต. ส่วนใหญ่ต้องปฏิบัติงาน ลงพื้นที่ หรือติดประชุม จึงไม่สามารถควบคุมการทำแบบทดสอบได้ตรงตามวันและเวลาที่กำหนดได้ นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์อื่น ๆ แทรกซ้อนขึ้นมา เช่น อาจมีการใช้พจนานุกรม อินเทอร์เน็ต หรือเครื่องมืออื่น ๆ ช่วยในการเปิดหาคำศัพท์ หรืออาจมีการปรึกษาหารือกันในบางข้อที่ไม่เข้าใจ ที่กล่าวเช่นนั้น เพราะพบว่า มีระดับคะแนนที่เท่ากันใน รพ.สต. เดียวกัน และการทำข้อสอบมีข้อถูก-ข้อผิดที่ใกล้เคียงกัน

จากการศึกษาระดับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุขของบุคลากรรพ.สต. อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ระดับความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของบุคลากรรพ.สต. โดยสามารถฟังและพูดได้เพียงเล็กน้อยมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.77 บุคลากรจึงมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 88.52 ซึ่งการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติหน้าที่ทุกวันอยู่ในจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.42 อีกทั้งมีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้ศัพท์เฉพาะทางเป็นภาษาอังกฤษ มีจำนวนมากที่สุด (46 ครั้ง) นอกจากนี้บุคลากรยังมีปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านการพูด มีจำนวนมากที่สุด (52 ครั้ง) และแสดงความคิดเห็นว่า ต้องการฝึกอบรมภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ ในหัวข้อ ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ปฏิบัติงานสาธารณสุข

คิดเป็นร้อยละ 67.21

2. ระดับคะแนนแบบทดสอบภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุขของบุคลากรรพ.สต. ผู้ตอบแบบทดสอบภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุขของบุคลากรรพ.สต. จากจำนวน 61 คน มีผู้ผ่านเกณฑ์ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 52.46 และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 47.54 เมื่อนำคะแนนมาแยกเป็นช่วงๆ พบว่า บุคลากรรพ.สต. อยู่ในช่วงระดับ 39-35 คะแนน เกณฑ์ดี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.42 รองลงมาอยู่ในช่วงระดับ 34-30 คะแนน เกณฑ์ปานกลาง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.98 ส่วนในช่วงระดับ 29-25 คะแนน เกณฑ์ผ่าน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 13.10 และช่วงที่ต่ำกว่า 25 คะแนน เกณฑ์ปรับปรุง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลคะแนนที่มีผู้ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ในจำนวนใกล้เคียงกัน ควรนำแบบทดสอบไปใช้อีกครั้ง แต่ทั้งนี้ต้องดำเนินการประสานงานไปยังสาธารณสุขจังหวัด เพื่อดำเนินการจัดสอบให้เป็นทางการ โดยกำหนดวันและเวลาให้บุคลากรเลือกสอบได้ตามสะดวก เพื่อให้ผลที่ได้สามารถตรวจสอบค่าทางสถิติได้ครบถ้วน อีกทั้งสามารถนำไปพัฒนาเป็นข้อสอบมาตรฐานที่ใช้ได้กับ ทุกๆ รพ.สต.

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในระดับความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานสาธารณสุขของบุคลากร รพ.สต. ในวงกว้างมากขึ้นให้ครอบคลุมในหลายพื้นที่ หรือจังหวัดต่างๆ
2. ควรจัดทำข้อสอบมาตรฐาน เพื่อใช้ในการวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษของบุคลากร รพ.สต.
3. จัดฝึกอบรมบุคลากร รพ.สต. ให้มีความรู้ ทักษะ และการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในงานสาธารณสุขให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นการรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจชุมชนอาเซียน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทั้งนี้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากบุคลากรในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพส่วนตำบล (รพ.สต.) อำเภอเกษตรพิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มเป้าหมาย รพ.สต. อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคามขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความกรุณาสละเวลาอันมีค่าในการทำชุดคำถามนี้ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.งามทิพย์ วิมลเกษม ดร.พิมพ์ยุพา ประพันธ์ผศ.ดร.กนกพร ทองสอดแสงผศ.ดร.พูนศักดิ์ ศิริโสมและนางกรรณิการ์ โง่นสุขที่กรุณาให้คำชี้แนะ และแก้ไข ชุดคำถามที่ใช้ในการวิจัยให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง

ขอขอบคุณท่านสาธารณสุขจังหวัดมหาสารคาม ผู้อำนวยการ รพ.สต. อำเภอเกษตรพิสัย และอำเภอเมืองมหาสารคามทุกท่าน ที่กรุณาอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อให้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลได้อย่างครบถ้วน และสมบูรณ์

เอกสารอ้างอิง

- [1] ชนธิป พรกุล. (2557). **ลักษณะคำถามของข้อสอบปรนัย**. สืบค้นเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2557. จาก www.myfristbrain.com/teacher_view.aspx?ID=88679
- [2] ขวลิศ ชูกำแพง. (2551). **การประเมินผลการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เดือนตุลา.
- [3] นิตยา ชารี. (2556). **สมุดบันทึกการปฏิบัติงานประจำวัน**. มหาสารคาม : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- [4] ปุณณวิทย์ ทองแดง. (2552). **สภาพและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรสาธารณสุขในการให้บริการผู้ป่วยฉุกเฉินชาวต่างชาติ : กรณีศึกษาโรงพยาบาลอุดรดิตถ์**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต อุดรดิตถ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
- [5] พิเชิต ฤทธิ์เจริญ. (2548). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : แฮร์สออฟเคอร์มิสส์.
- [6] พิเชิต ฤทธิ์เจริญ. (2552). **หลักการวัดและประเมินการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : แฮร์สออฟเคอร์มิสส์.
- [7] พิสิฐ เมธภัทร. (ม.ป.ป.). **เอกสารคำสอน วิชา 200401 การพัฒนาหลักสูตรอาชีวและเทคนิคศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- [8] เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2549). **การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [9] รัตนา เสนาหนอก. (2556, 20 กันยายน). **พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ**. ศูนย์บริการทางการแพทย์ ศูนย์แพทย์ชุมชนสามัคคี อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม สัมภาษณ์.
- [10] รุ่งทิวา ศรีเดช. (2556, 23 กันยายน). **พยาบาลวิชาชีพ**. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพส่วนตำบลหัวเขาแตก อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม สัมภาษณ์.
- [11] ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2541). **เทคนิคการสร้างและสอบข้อสอบความถนัดทางการเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- [12] สมนึก ภักดิ์ทิพย์. (2553). **การวัดผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กฟสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- [13] สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์. (2554). **การประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [14] สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2550). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- [15] อังคัรวา เหลืองนา. (2551). **การวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับแพทย์แผนไทยประยุกต์**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- [16] Flores G. et al. (2003). **Errors in Medical Interpretation and Their Potential Clinical Consequences in Pediatric Encounters**. Retrieved March 19, 2014, from www.pediatrics.aappublications.org/content/111/1/6.abstract
- [17] Rodriguez, F et al. (2013). **Limited English Proficient Patient and Time Spent in Therapeutic Range in a Warfarin Anticoagulation Clinic**. Retrieved February 19, 2014, from: <http://www.jaha.ahajournals.org/content/2/4/e000170.full>

